

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11

гр. Перник, 18.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ

Членове: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ
МАРИЯ В. МИЛУШЕВА

като разгледа докладваното от ВИКТОР Б. ГЕОРГИЕВ Въззивно частно наказателно дело № 20221700600332 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 342 и сл. от НПК и е образувано във връзка с частна жалба от Г. М. Т. – подсъдима по НЧХД № 1673/2020 г. по описа на ПРС чрез адв. П. Х. - САК, подадена срещу Определение №260044 от 15.09.2022 г. на Районен съд-Перник, с което същата е осъдена да заплати на С.В.В. – частен тъжител по същото дело, сумата от 790 лева, от които: сумата от 650 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена правна защита и съдействие по НЧХД № 1673/2020 г. по описа на ПРС, сумата от 128 .00 лв., представляваща разноски за експертизи и сумата от 12.00 лв. – държавна такса за образуване на делото.

С жалбата се иска отмяна на така постановеното от Районен съд-Перник Определение, поради неправилност и незаконосъобразност на същото. Като аргумент за незаконосъобразност се сочи, че в определението не е посочено какво представляват тези разноски. На следващо място жалбоподателката счита, че в случай, че се касае за разноски за адвокатско възнаграждение, такива не се дължат на тъжителката, тъй като липсвали доказателства за тяхното реализиране, липсвал представен договор за правна защита и съдействие, в който да е отбелязано, че са заплатени разноски, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство по делото, както и липса на доказателства за реално заплащане на същото. В случай, че разноските представляват адвокатско възнаграждение, то прави възражение за прекомерност.

Ответника по въззивната жалбата в законоустановения срок не е депозирал писмен отговор.

След като се запозна с материалите по делото, въззивната инстанция намери за установено следното:

С присъда № 260016 от 03.08.2022 г. по НЧХД № 1673 от 2020 г. по описа на РС-Перник подсъдимата Г. М. Т. е призната за виновна за престъпление по чл.130, ал.2 от НК, като на осн. чл.78а от НК е освободена от наказателна отговорност и е наложено наказание „Глоба“ в размер на 1000 лв. Със същия съдебен акт подсъдимата Т. е осъдена да заплати на С.В.В. обезщетение за причинени неимуществени вреди.

Видно от приложеното в първоинстанционното дело пълномощно и договор за правна защита и съдействие /лист 5/ адв.П. В. е упълномощен от частната тъжителка С.В.В. да я представлява пред ПРС по НЧХД № 1673/2020 г., за което е договорено възнаграждение в размер на 650 лв., платено в брой на 08.10.2020 г., по делото са приложени и платежни документи за заплатена държавна такса за образуване на дело /лист 6/ и депозит за вещо лице /лист 36 и лист 58/.

Съгласно чл. 189, ал.3 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за виновен, той дължи разноските, направени от частния обвинител/тъжител и граждански ищец, ако са направили такова искане. В проведено съдебно заседание на 03.08.2022 г. е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски от страна на адв. В. – процесуален представител на частната тъжителка, представен е и списък на разноски.

Разпоредба на чл. 189-190 от НПК, съдържа ясен регламент по въпроса на кого следва да се възложат разноските в случай като настоящия, като изложените в жалбата доводи, свързани и с липсата на обосновааност на направените от частния тъжител разноски, както и прекомерност на същите, са ирелевантни за наказателния процес. Възможността, предвидена в разпоредбата на [чл. 78, ал. 5 ГПК](#), за присъждане в по-нисък размер от претендираните и доказани от страната разноски, както и посоченото в чл.80 от ГПК не намират приложение в наказателното производство. Това е така, защото въпросът за разноските, сторени от страните в наказателния процес, е уреден изрично в [чл. 189 -190 от НПК](#) и тези текстове на закона не предвиждат вероятност осъществено плащане за адвокатско възнаграждение да бъде намалено при направено възражение от насрещната страна и поставено в зависимост от наличието/липсата на списък с направени разноски. Предвид и посоченото, в конкретния случай за заплащане на така направените от частния тъжител в наказателното производство разноски, правилно първоинстанционния съд е осъдил подсъдимата Г. М. Т. дотолкова, доколкото по отношение на същите са налице от една страна доказателства за действителното им изплащане, а от друга - има направено искане за присъждането им.

С оглед гореизложеното, настоящия въззивен състав намира, че съдебният акт на Районен съд – Перник е правилен и законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден, поради което, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №260044 от 15.09.2022 г., постановено НЧХД № 1673/2020 г. по описа на Районен съд-Перник, с което подсъдимата Г. М. Т. е осъдена да заплати на С.В.В. – частна тъжителка по същото дело, сумата от 790 лева, от които: сумата от 650 лв. представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена правна защита и съдействие, сумата от 128.00 лв. разноски за експертизи и сумата от

12.00 лв. – държавна такса.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____